

Præjudicielt spørgsmål

Omfatter de nedsatte satser for udlejning af pladser på campingpladser og pladser til beboelsesvogne i henhold til artikel 98, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) sammenholdt med momsdirektivets bilag III, nr. 12), også udlejning af bådpladser?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 3. december 2018 — Totalmédia — Marketing Directo e Publicidade, S.A. mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-751/18)

(2019/C 82/09)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Totalmédia — Marketing Directo e Publicidade, S.A.

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 23, stk. 1, litra c), i lov om selskabsskat, i den affattelse, der var gældende i 2013, forenelig med EU-retten, hvis de fortolkes således, at renter og øvrige finansielle udgifter betalt i forbindelse med lån, som er optaget hos tredjemand eller forbundne selskaber (som det overtagne selskab kunne have fradraget, såfremt fusionen ikke havde fundet sted) for at erhverve det overtagende datterselskabs kapital, og som er blevet overført som følge af fusionen, ophører med at kunne fradrages i det overtagende selskabs indtægter efter en omvendt fusion? Kan det navnlig fastslås, at den manglende mulighed for at fradrage de finansielle udgifter udgør en hindring eller en begrænsning for de fusioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2009/133/EF⁽¹⁾, som både tilsidesætter direktivets principper og formål samt dets artikel 4?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares således, at udelukkelsen af muligheden for at fradrage de finansielle udgifter er forenelig med direktivet, berøres dette svar da af den omstændighed, at den skattemæssige korrektion ikke er sket i overensstemmelse med bestemmelsen om forebyggelse af misbrug, der er fastlagt i direktivet (artikel 15), eller den nationale lovgivning, der gennemfører denne bestemmelse (artikel 73, stk. 10, i lov om selskabsskat), men derimod i henhold til en anden bestemmelse i national ret (artikel 23 i lov om selskabsskat)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/133/EF af 19.10.2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310, s. 34).

Appel iværksat den 3. december 2018 af Päivi Leino-Sandberg til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. september 2018 i sag T-421/17, Leino-Sandberg mod Parlamentet

(Sag C-761/18 P)

(2019/C 82/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Päivi Leino-Sandberg (ved advocaat O.W. Brouwer og Rechtsanwalt S. Schubert)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 20. september 2018 i sag T-421/17 ophæves.
- Domstolen gør brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Domstolen til selv at træffe endelig afgørelse i sagen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af eventuelle intervenerende parter afholdte sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Den appellerede kendelse er behæftet med retlige fejl, for så vidt som det fastslås, at sagen er blevet uden genstand, og at det derfor er ufornuddent at træffe afgørelse. Appellanten har gjort gældende, at det var med urette, at det retlige kriterium, som er fastsat i dommen i sagen ClientEarth mod Kommissionen (C-57/16 P, EU:C:2018:660), og hvorefter Retten burde have fastslået, at sagen havde bevaret sin genstand, eftersom Europa-Parlamentet ikke havde trukket den omtvistede afgørelse tilbage, ikke blev anvendt i den appellerede kendelse.

Andet appelanbringende: Den appellerede kendelse er behæftet med retlige og proceduremæssige fejl, for så vidt som det fastslås, at søgsmålsinteressen er ophørt. Appellanten gør gældende, at det retlige kriterium, som er fastsat i retspraksis, herunder i dom C-57/16 P, hvorefter Retten burde have fastslået, at ulovligheden uafhængigt af de særlige omstændigheder i sagen vil kunne gentage sig i fremtiden, blev anvendt urigtigt i den appellerede kendelse, og at søgsmålsinteressen derfor fortsat bestod.

Appel iværksat den 5. december 2018 af Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 25. september 2018 i sag T-328/17 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO

(Sag C-766/18 P)

(2019/C 82/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (ved S. Malynicz, QC, barrister S. Baran og solicitor V. Marsland)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og M. J. Dairies EOOD